

ຫຼັກການສຳຄັນກ່ຽວກັບບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການພັດທະນາ

ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການພັດທະນາ

ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການພັດທະນາແມ່ນເພື່ອເພີ່ມທະວີປະສິດທິຜົນຂອງວຽກງານການພັດທະນາ ເຂົ້າໃນການປັບປຸງຖານະຂອງຜູ້ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນວຽກງານຈົນເຖິງຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ. ຈຸດປະສົງຂອງວຽກງານວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບ ທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນເປົ້າໝາຍວຽກງານແທນທີ່ຈະກຳນົດເອົາແຕ່ຜູ້ຍິງເປັນເປົ້າໝາຍ ຂອງວຽກງານເທົ່ານັ້ນ.

ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການພັດທະນາທີ່ສຸມໃສ່ການສ້າງສາຍພົວພັນລະຫວ່າງເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ແລະ ການອີງໃສ່ສາຍພົວພັນທີ່ບໍ່ສະເໝີພາບລະຫວ່າງສິດອຳນາດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການພັດ

ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ໝາຍເຖິງຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານສັງຄົມເຊິ່ງຜ່ານການຮຽນຮູ້ໃນເວລາເຕີບໂຕຂຶ້ນ ໃນນາມເປັນສະມາຊິກຂອງ ສັງຄົມດັ່ງກ່າວ

ທະນາມີເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາ ເພື່ອປ່ຽນແປງສາຍພົວພັນດ້ານບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເພດຍິງສາມາດເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກວຽກງານບົນພື້ນຖານແຫ່ງຄວາມສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍ.

ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ບໍ່ແມ່ນວຽກງານໃໝ່. ວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ປະສົບການທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນໄລຍະສາມທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາໃນວຽກງານການພັດທະນາເພື່ອເຂົ້າໃຈ ແລະ ຍົກສູງຖານະຂອງຜູ້ຍິງ ແລະ ກຸ່ມຄົນດ້ອຍໂອກາດຢູ່ໃນສັງຄົມ.

ໂດຍອີງໃສ່ປະສົບການໃນໄລຍະຜ່ານມາ ໄດ້ມີ:

- ການປ່ຽນແປງຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ພົວພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບດ້ານ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ.
- ການຮັບຮູ້ຄວາມສະເໝີພາບດ້ານບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນພາກສ່ວນສຳຄັນຂອງເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໃນໄລຍະຜ່ານມາ ບໍ່ໄດ້ພາໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງທີ່ແທ້ຈິງເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ຖານະຂອງເພດຍິງ ແລະ ການຍົກລະດັບຄວາມສະເໝີພາບດ້ານບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ.

ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ:

- ການພັດທະນາວຽກງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະແກ້ໄຂຄວາມແຕກຕ່າງໃນຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຕ້ອງເພີ່ມທະວີຄວາມສະເໝີພາບບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ, ດ້ວຍການໃຫ້ສິດແກ່ເພດຍິງເພີ່ມຂຶ້ນ (ໃນເວລາຜູ້ຍິງຫາກເປັນຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ).
- ຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ປັບປຸງປະສິດທິຜົນຂອງວຽກງານ ແຕ່ຍັງຕ້ອງຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ ຊຶ່ງກົດໜ່ວງເພດຍິງ ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກວຽກງານບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍ.

ລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ມາດຕາ 24 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນຂອງ ສປປ ລາວ, ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍ ສະພາແຫ່ງຊາດໃນປີ 1991 ໄດ້ລະບຸ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບການຈຳແນກບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ: ການຈຳແນກ ດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໝາຍເຖິງການປະຕິບັດທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງ, ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຫຼື ຈຳກັດການເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານໂດຍອີງໃສ່ພື້ນຖານທາງເພດຊຶ່ງມີຜົນສະທ້ອນ ຕໍ່ຈຸດປະສົງໃນການຮັບຮູ້ສິດທິ ແລະ ເສລີພາບຂອງເພດໃດເພດນຶ່ງທາງດ້ານການເມືອງ ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ວັດທະນາທຳ ແລະ ອື່ນໆ.

ອົງການຈັດຕັ້ງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ

ອົງການຈັດຕັ້ງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນນຶ່ງທີ່ນອນຢູ່ໃນລະບົບການເມືອງຂອງ ສປປ ລາວ. ຊຶ່ງມີເຄື່ອນໄຫວໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ຈາກລະດັບສູນກາງລົງສູ່ລະດັບຮາກຖານ, ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ເປັນຂົວຕໍ່ລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ແລະ ມີບົດບາດຕາງໜ້າໃຫ້ແກ່ບັນດາຊົນເຜົ່າ ແລະ ສັງຄົມ. ມີປະວັດສາດອັນຍາວນານຢູ່ໃນການປ່ຽນແປງທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ການພັດທະນາຢູ່ໃນເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ປັດຈຸບັນ ອົງການຈັດຕັ້ງນີ້ກໍຍັງໄດ້ເປັນຜູ້ສະນັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ວຽກງານບົດບາດຍິງ-ຊາຍອີກດ້ວຍ.

ການປ່ຽນແປງຖານະ ແລະ ສາຍພົວພັນດ້ານ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ

ບົດບາດ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງຍິງ-ຊາຍ ຢູ່ໃນເກືອບທຸກສັງຄົມ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງແກ້ໄຂ ແລະ ມີການປ່ຽນແປງ ໃນໄລຍະຜ່ານມາເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການພັດທະນາ, ການຫັນປ່ຽນທາງດ້ານເທັກໂນໂລຊີ ແລະ ການພັດທະນາ ໃນຍຸກໂລກາວິວັດ ຊຶ່ງພາໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຢູ່ທຸກພາກສ່ວນ ຂອງໂລກ. ການປ່ຽນແປງບົດບາດ ແລະ ສາຍພົວພັນລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນພົບກັບບັນຫາກົດຂວາງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຮີດຄອງປະເພນີ.

ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນການປ່ຽນແປງ ດ້ານໃດດ້ານນຶ່ງ ຂອງບົດບາດ ແລະ ສາຍພົວພັນໃນສັງຄົມລະຫວ່າງເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ ຊຶ່ງສາມາດປັບປຸງຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງການດຳລົງຊີວິດແຕ່ລະຄົນ.

ການວິໄຈ ດ້ານສັງຄົມ ແລະ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ

ໃນດ້ານຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ດ້ານສັງຄົມ ແລະ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ພວກເຮົາຢາກເຂົ້າໃຈບົດບາດຄວາມແຕກຕ່າງຂອງກຸ່ມ ຄົນໃນສັງຄົມ, ລວມທັງເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ ທີ່ຕິດພັນກັນວ່າພວກເຂົາເຈົ້າເຮັດຫຍັງໃນໝູ່ບ້ານຂອງຕົນ, ແລະ ມີສາຍພົວພັນກັບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າມີແນວໃດ?. ນອກນັ້ນ ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງການເຂົ້າໃຈ ສາຍພົວພັນບົດບາດຍິງ-ຊາຍວ່າເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍມີຄວາມພົວພັນກັນຄືແນວໃດ ແລະ ແມ່ນຜູ້ໃດເປັນຜູ້ຕັດສິນ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າມີ.

ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ດ້ານສັງຄົມ ແລະ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນພາລະບົດບາດ, ສາຍພົວພັນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບ, ການເຂົ້າໄປນຳໃຊ້ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ການຕັດສິນບັນຫາ ແລະ ສິດອຳນາດ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງກຸ່ມຄົນໃນສັງຄົມລະຫວ່າງ ເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ. ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ດ້ານສັງຄົມ ແລະ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ທຸກລະດັບ ແລະ ທຸກຂົງເຂດວຽກງານ ການພັດທະນາໝູ່ບ້ານ, ບໍ່ແມ່ນສະເພາະແຕ່ຂະແໜງສັງຄົມເທົ່ານັ້ນ.

ໃນການດຳເນີນ ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ດ້ານສັງຄົມ ແລະ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ຈະບໍ່ພາໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງຫຍັງໄດ້ມັນຈະເພີ່ມລະດັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບບົດບາດ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບດ້ານສັງຄົມ ແລະ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຜົນສະທ້ອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນນັ້ນ, ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ພາໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງແບບອັດຕະໂນມັດຂຶ້ນໄດ້. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ຄວນຈະເອົາໄປນຳໃຊ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງທີ່ຈຳເປັນເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງຕິດພັນກັບການວາງແຜນ, ການກຳນົດບູລິມະສິດ, ການຄັດເລືອກວິທີການ, ການແບ່ງປັນແຮງງານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ.

ເພດ ແລະ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ

ເພດໝາຍເຖິງ ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານ ຊີວະສາດ ລະຫວ່າງເພດຊາຍ ແລະ ເພດຍິງ, ຊຶ່ງແມ່ນຄວາມແຕກຕ່າງໂດຍທົ່ວໄປ ແລະ ຈະບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ. ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ໝາຍເຖິງຄວາມຮັບຮູ້ທາງດ້ານສັງຄົມ ຊຶ່ງໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນເວລາເຕີບໃຫຍ່ ໃນນາມເປັນສະມາຊິກຜູ້ນຶ່ງຂອງສັງຄົມ. ຍ້ອນຄວາມຮັບຮູ້ດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການຮຽນຮູ້ຈາກການປະພຶດດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີການປ່ຽນແປງໄປແຕ່ລະໄລຍະ. ນອກຈາກນັ້ນ ມັນຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢູ່ໃນສັງຄົມ ແລະ ຂົນເຜົ່າທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ດັ່ງນັ້ນບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ຈຶ່ງໝາຍເຖິງຄວາມຮັບຮູ້, ບົດບາດ, ວຽກງານ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນສັງຄົມ ຊຶ່ງຕິດພັນກັບການເປັນເພດຊາຍ ແລະ ເພດຍິງຢູ່ໃນສັງຄົມແຕ່ລະໄລຍະ. ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ຂອງເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍກຳນົດວ່າເຂົາເຈົ້າຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມຄາດຫວັງໃຫ້ຄົດ ຫຼື ປະພຶດຕົນຄືແນວໃດ ໃນນາມເປັນຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງ. ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນສິ່ງໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ (ຢູ່ໃນຂົນເຜົ່າ, ອາຍຸ ແລະ ຂົນເຊັ່ນ) ຊຶ່ງນຳໃຊ້ເພື່ອແບ່ງປັນສິດທິ, ຄວາມກ້າວໜ້າ, ອຳນາດຖານະ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ.

ການແບ່ງປັນແຮງງານຕາມເພດ.

ຢູ່ໃນທຸກສັງຄົມທັງທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ປະເພດໃດນຶ່ງອາດຈະຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຜູ້ຍິງ ຫຼື ຜູ້ຊາຍ.ການແບ່ງປັນວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ ໂດຍອີງໃສ່ເພດໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າ ເປັນການແບ່ງປັນຕາມເພດ, ມັນໄດ້ຖືກຮຽນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງໂດຍສະມາຊິກທຸກຄົນໃນສັງຄົມ.

ວຽກງານທີ່ສ້າງໃຫ້ເກີດຜົນຜະລິດ.

ແມ່ນວຽກງານເພື່ອຜະລິດສິ່ງຂອງ ເພື່ອຊົມໃຊ້ໃນຄອບຄົວ, ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ເພື່ອນຳໄປຂາຍໃນທ້ອງຕະຫຼາດ. ທັງຜູ້ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບວຽກງານການຜະລິດ, ຖືວ່າຜູ້ຊາຍຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານການຜະລິດເປັນສ່ວນໃຫຍ່.

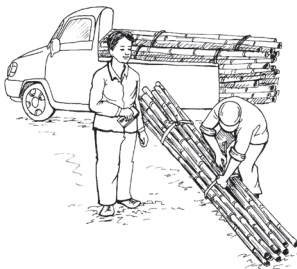
ວຽກງານຂອງຄອບຄົວ.

ວຽກງານດັ່ງກ່າວລວມເອົາທັງທີ່ວຽກງານທີ່ຕິດພັນກັບການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ວຽກງານຕ່າງໆໃນຄອບຄົວລວມທັງການເບິ່ງແຍງເດັກນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ເຖົ້າ. ວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ລວມເອົາການເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູລູກ, ການແຕ່ງຢູ່ຄົວກິນ, ດູແລຜູ້ເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຜູ້ສູງອາຍຸ, ການຈັດງານສັງຄົມຂອງໄວໜຸ່ມ ແລະ ອື່ນໆ. ວຽກງານຂອງຄອບຄົວ ເປັນພື້ນຖານຕົ້ນຕໍຂອງວຽກງານການຜະລິດ. ຜູ້ຍິງແຕ່ນ້ອຍຫາໃຫຍ່ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍກ່ຽວກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ຊຶ່ງສ່ວນຫຼາຍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າແຮງງານ

ວຽກງານຂອງຊຸມຊົນ.

ວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ລວມເອົາວຽກງານຂອງໝູ່ບ້ານ, ຊຶ່ງສ່ວນຫຼວງຫຼາຍເປັນວຽກອາສາສະມັກ ບໍ່ມີການຈ່າຍຄ່າແຮງງານເຊັ່ນ ການຈັດບຸນບ້ານ ຫຼື ງານທາງດ້ານຮີດຄອງປະເພນີ, ຮັບແຂກ ຫຼື ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນຂອງໝູ່ບ້ານເຊັ່ນນ້ຳສ້າງ.

ການເຂົ້າຫາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນ.

ມັນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ມີການຈຳແນກລະຫວ່າງ ການເຂົ້າໄປນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ (ທີ່ດິນ, ແຮງງານ, ສິນເຊື່ອ, ລາຍໄດ້) ແລະ ອື່ນໆ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ໃນເວລາສຶກສາຄົ້ນຄວ້າວ່າຈະມີການແບ່ງປັນຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວລະຫວ່າງເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍແນວໃດ. ການເຂົ້າໄປນຳໃຊ້ໃຫ້ສິດທິ ແກ່ບຸກຄົນໃດນຶ່ງ ໃນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ, ຕົວຢ່າງ ນຳໃຊ້ດິນເພື່ອ

ບຸກພືດ. ການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ສິດແກ່ບຸກຄົນໃດນຶ່ງໃນການຕັດສິນວ່າໃຜມີສິດໃນການນຳໃຊ້ ຫຼື ປ່ຽນແປງຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ. ຕົວຢ່າງ ການຂາຍດິນ.

ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຕົວຈິງຂອງບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ.

ມີບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບແຕກຕ່າງກັນ ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງມີ ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ມີຜົນປະໂຫຍດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຕົວຈິງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງ ຍິງ-ຊາຍ ກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂການດຳລົງຊີວິດ. ຜູ້ຍິງອາດຈະສາມາດຊອກ ທາແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ສະອາດ, ການຮັບປະກັນສະບຽງທາງດ້ານອາຫານ, ການ ເບິ່ງແຍງດູແລສຸຂະພາບ ແລະ ລາຍຮັບທີ່ເປັນຄວາມຕ້ອງການອັນຮີບ ດ່ວນ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ມີການຕອບສະໜອງ. ການຕອບສະໜອງຄວາມ ຕ້ອງການຕົວຈິງ ເປັນບັນຫາທີ່ສຳຄັນເພື່ອປັບປຸງເງື່ອນໄຂການດຳລົງ ຊີວິດ, ແຕ່ມັນບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງຖານະຜູ້ຍິງຢູ່ໃນໝູ່ບ້ານໄດ້.

ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດດ້ານຍຸດທະສາດຂອງເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ.

ແມ່ນກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງສິດອຳນາດ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການແບ່ງປັນແຮງງານ. ຊຶ່ງລວມເອົາ:

- ການປ່ຽນແປງການແບ່ງປັນແຮງງານຕາມບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ (ຜູ້ຍິງຈະເຮັດວຽກງານ ຊຶ່ງຕາມປະເພນີແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນວຽກຜູ້ຍິງ, ຜູ້ຊາຍ ອາດຈະເຮັດວຽກງານເພີ່ມຂຶ້ນກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງດູແລສຸກ ແລະ ວຽກເຮືອນ).
- ສິດທິທາງດ້ານກົດໝາຍ.
- ການສື່ສານໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄອບຄົວ.
- ຄວາມສະເໝີພາບຄ່າແຮງງານ.
- ຜູ້ຍິງສາມາດຄຸ້ມຄອງຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ (ການວາງແຜນຄອບຄົວ).

ວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ ບໍ່ໄດ້ມີຄວາມງ່າຍດາຍໃນການກຳນົດໃນເມື່ອມັນເປັນວຽກງານກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຕົວຈິງ, ດັ່ງນັ້ນຕ້ອງມີການຊຸກຍູ້ ແລະ ໃຫ້ໂອກາດສະເພາະໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄປຄຽງຄູ່ກັບການ ຊຸກຍູ້ຈາກພາຍນອກ.

ການໃຫ້ສິດອຳນາດ

ການໃຫ້ສິດອຳນາດ ແມ່ນກ່ຽວກັບການໃຫ້ສິດແກ່ຜູ້ຍິງ ຫຼື ຜູ້ຊາຍໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງຕົນເພື່ອ:

- ໂດຍລວມໝູ່ ຫຼື ແບບສ່ວນຕົວໃນການຄວບຄຸມຊີ ວິດຂອງຕົນ.
- ກຳນົດຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ກຳນົດແຜນການ ຂອງຕົນເອງ.
- ຮຽກຮ້ອງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຊຸມຊົນ ແລະ ລັດ, ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການ ຕອບສະໜອງສ່ວນໃຫຍ່ການໃຫ້ສິດແກ່ຜູ້ຍິງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງການແບ່ງປັນ ທາງດ້ານແຮງງານ ແລະ ການຜັນປ່ຽນທາງດ້ານສັງຄົມ.

ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານຂອງ ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ

ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານຂອງບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນວຽກງານກ່ຽວກັບການລົງເສີມຄວາມສະເໝີພາບສ່ວນບຸກຄົນ, ສັງຄົມ, ວັດທະນາທຳ, ການເມືອງ ແລະ ເສດຖະກິດ ສຳລັບທຸກຄົນໃນສັງຄົມ. ຮິດຄອງປະເພນີແລະການຈຳແນກພາໃຫ້ມີການຫຼຸດຄຸນຄ່າທາງດ້ານທັດສະນະ, ວຽກງານ ແລະ ຄວາມສາມາດກ່ຽວພັນກັນ ຫຼື ຕິດພັນກັບຜູ້ຍິງ. ຜົນສະທ້ອນທາງລົບຂອງການຈຳແນກດັ່ງກ່າວ ພາໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ຜູ້ຊາຍເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ຍິງ. ແຕ່ວ່າການເພີ່ມທະວີການຍົກສູງບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ຈະສາມາດປັບປຸງເງື່ອນໄຂ ແລະ ທັດສະນະຊຶ່ງມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ເພດຍິງ. ໃນໄລຍະຍາວ ວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ຍັງຈະສາມາດປັບປຸງຖານະຂອງຜູ້ຊາຍຂຶ້ນອີກ.

ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມທີ່ໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການວິເຄາະດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ດ້ານສັງຄົມ. ກະຊວງສຶກສາເບິ່ງຕື່ມຢູ່ໃນເອກະສານ: “ແນະນຳສຳລັບການພັດທະນາ ແລະ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ຢູ່ພາກສະໜາ”, ໂຄງການປ່າໄມ້ຮ່ວມມື ລາວ-ຊີດາ, ກໍລະກົດ 2001, ວຽງຈັນ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ສັງລວມມາຈາກ:

ເອກະສານໂຄງການປ່າໄມ້ຮ່ວມມື ລາວ - ຊູແອັດ, 2001.

ບົ້ມແນະນຳພາກສະໜາກ່ຽວກັບບົດບາດ ຍິງຊາຍ ແລະ ການພັດທະນາ.

ກະຊວງກະສິກຳປ່າໄມ້, ວຽງຈັນ